

[Thisted Knudsen.]

ikke meningen. Nu har man så ofte bebrejdet os, at vi ikke bestilte noget. Når vi så bestiller noget, får vi kun utak for det; men jeg beder den højtærede minister forstå baggrunden og den gode vilje til at opnå et resultat og til at komme i gang.

Den højtærede minister var også inde på det forslag, der er stillet vedrørende amtsskatten, for hvilket den samme begrundelse er til stede, idet landbruget må bære en overvejende part, når amtskommunerne står over for nye udgifter og fordelingsgrundlaget stort set er det samme, som det har været hidindtil. Også her haster det efter min opfattelse med at finde frem til den rigtige ordning, og når forslagsstillerne har fulgt det princip at stille den amtskommunale beskatning i forhold til landbrugets forrentningsprocent, er det ikke — det fremhævede jeg også i min fremsættelsestale — noget nyt. Det var det, socialdemokraterne ønskede gennemført i 1933. Det var det, den højtærede finansminister, så vidt jeg husker, var inde på i sit skattereformforslag, som den højtærede indenrigsminister også nævnte.

Man erkender altså fra alle sider i denne sal, at den amtskommunale beskatning er af en sådan beskaffenhed, at man ganske simpelt er nødt til at sætte den i forhold til landbrugets forrentningsprocent. Det viser efter min opfattelse, at den amtskommunale beskatning ingen livskraft har. Alle andre skatter her i landet er beregnet på grundlag af, hvad de pågældende tjener; de er et udtryk for de pågældendes bæreevne. Kun over for landbruget vil man ikke erkende dette, og det er i virkeligheden heri skævheden består. Hvad angår selve fordelingsgrundlaget, så har vi ikke knyttet os så bestemt til det, det bør selvfølgelig ikke være det afgørende; det afgørende er, at vi kan nå frem til et positivt resultat, til en rimelig og retfærdig ordning.

Ministerens bemærkning om vejene kan jeg kun takke for. Vi håber også på, at man når frem til en mere retfærdig ordning på dette område, en ordning, som kan aflaste den beskatning i kommunerne, som vi ikke mener vedblivende kan finde sted.

Endelig nogle bemærkninger angående sygehusene. Vi har jo været i den mærk-

værdige situation år efter år, og det er den samme synd, de skiftende højtærede indenrigsministre har gjort sig skyldige i, at lovforslag om forøgelse af tilskuddene til sygehusene normalt blev fremsat på et tidspunkt, hvor amtskommunerne havde lagt deres budgetter. Disse tilskud, der dog skulle anvendes til at nedsætte beskatningen, er så i adskillige amtsråd brugt til henlæggelse eller andre opgaver, således at skatteyderne meget ofte fik en lang næse. Jeg ved ikke, om den højtærede indenrigsminister kan huske, at vi tog affære sidste år, og da nåede vi dog at få lovforslaget gennemført så hurtigt, at det fik betydning for visse amtskommuner.

Jeg mener ikke, at man ensidigt kan pålægge amtskommunerne de udgifter, der knytter sig til den ny sygeplejerskeordning. Jeg nævnte i min fremsættelsestale, at kun hver fjerde sygeplejerske forblev på hospitalerne. Jeg ved ikke, om ikke den højtærede indenrigsminister vil erklære sig villig til — jeg spørger direkte — at medvirke til, at en del af disse udgifter på fornuftig vis overgår til staten. Når de alene hviler på amtskommunerne, kommer landbruget til at bære broderparten af de udgifter, der er nødvendige for at få uddannet de sygeplejersker, samfundet skal have.

Jeg vil altså gerne understrege vor villighed til forhandling, og jeg tror, at hvis den højtærede indenrigsminister vil forstå, hvad der her er sagt, vil det være muligt for os at finde en løsning, der kan blive tilfredsstillende for alle parter.

Holger Eriksen: Som den ærede ordfører for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, meget rigtigt bemærkede, har den højtærede statsminister i åbnings-talen bebudet, at regeringen ville fremsætte lovforslag vedrørende de problemer, der her er rejst. Det er også rigtigt, at disse problemer blev indgående drøftet i skatte-reformudvalget i fjor, hvor den højtærede finansminister stillede sig meget positivt til tanken om at lægge et loft over den kommunale ejendomsbeskatning og at sætte maksimeringen i et bestemt forhold til skatteprocentens højde — selv om det ingenlunde var i det forhold, som dette lovforslag angiver. Under disse omstændigheder forstår jeg egentlig ikke, at man har